

چرا به آیت الله حق شناس تذکر دادند؟

مرحوم آیت الله عبدالکریم حق شناس در خاطرات خود می گوید:
سالی که مدتی از تابستان را در مشهد اقامت داشتم، بعضی از
مومنین از من خواستند که نماز صبح به مسجد آن ها بروم
و اقامه جماعت کنم.

مسافت مقداری دور و راه نیز کمی سنگلاخ بود، لذا بعد از اقامه نماز شب، اذان
صبح که گفته می شد، راه می افتادم و طول می کشید تا به آن مسجد برسم و به
گمان خود از نماز اول وقت صبح، باز می ماندم.

بنابراین بعد از چند روز به مومنین آن مسجد پیام دادم، من دیگر نمی توانم بیایم.
همان شب در خواب دیدم که یک نفر این جمله را می خواند: «سلموا علی الیهود
والنصاری ولا تسلموا علی تارک الجماعة» یعنی به یهود و نصاری سلام کنید، ولی
به کسی که نماز جماعت را رها می کند سلام نکنید!

آن شخص در هنگام خواندن این سخن انگشت خود را به من نشانه رفت!

سراسیمه بیدار شدم و پیغام دادم که من برای نماز جماعت صبح خواهم آمد!

منبع: مرکز مدیریت حوزه های علمیه

ماهنامه مشکات جمعه اول هر ماه پس از نماز جماعت مغرب و عشاء توزیع می گردد.

در مسجد چه خبر؟

- برگزاری نماز عید سعید فطر - ۷ مرداد
- شهادت حضرت امام جعفر صادق (علیه السلام) - ۳۱ مرداد

تهیه و تنظیم:

واحد فرهنگ کانون بقیة الله - مسجد صاحب الزمان (عج) رضی آباد پایین

SMS: ۵۰۰۰۲۹۱۷۵۰

www.shr-baghiyatalah.ir

عزیزانی که مایل به همکاری می باشند مطالب خود را به آدرس زیر ارسال نمایند.

E-Mail: Mahname.meshkat@yahoo.com

تسنن همراهی

الهی همنشین از همنشین رنگ می گیرد
خوشا آنکه با تو همنشین است ...

شماره ۱۶

مرداد ۹۳

خطر همنشین بد

﴿وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا* يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا* لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَدُولًا﴾
 روزی که کافر دستان خود را به دندان گزد و گوید: ای کاش راهی را که رسول در پیش گرفته بود، در پیش گرفته بودم * وای بر من، کاش فلان را دوست نمی گرفتم * با آنکه قرآن برای من نازل شده بود، مرا از پیرویش باز می داشت و این، شیطان همواره آدمی را تنها می گذارد.

الفرقان: ۲۷ - ۲۹

در زمان پیامبر ﷺ دو نفر دوست در میان مشرکان به نام "عقبه" و "ابی" بودند. هر زمان عقبه از سفر می آمد، غذایی ترتیب می داد و اشراف قومش را دعوت می کرد و در عین حال دوست می داشت به محضر پیامبر ﷺ برسد، هر چند اسلام را نپذیرفته بود. روزی از سفر آمد و طبق معمول ترتیب غذا داد و دوستان را دعوت کرد، در ضمن از پیامبر اسلام ﷺ نیز دعوت نمود. هنگامی که سفره را گسترده و غذا حاضر شد، پیامبر ﷺ فرمود: من از غذای تو نمی خورم تا شهادت به وحدانیت خدا و رسالت من دهی. "عقبه" شهادتین بر زبان جاری کرد. این خبر به گوش دوستش "ابی" رسید، گفت ای عقبه از آئینت منحرف شدی؟ او گفت نه به خدا سوگند من منحرف نشدم، و لکن مردی بر من وارد شد که حاضر نبود از غذایم بخورد جز اینکه شهادتین بگویم، من از این شرم داشتم که او از سفره من برخیزد بی آنکه غذاخورده باشد. لذا شهادت دادم! ابی گفت: من هرگز از تو راضی نمی شوم مگر اینکه در برابر او بایستی و سخت توهین کنی! عقبه این کار را کرد و مرتد شد و سرانجام در جنگ بدر در صف کفار به قتل رسید و رفیقش نیز در روز جنگ احد کشته شد. آیات ۲۷ - ۲۹ سوره فرقان در مورد این جریان نازل گردید، و وضع بد "عقبه" را در روز قیامت، که بر اثر همنشینی با دوست بد، آنچنان منحرف گردید، منعکس نمود و به همه مسلمانان هشدار داد که مراقب باشند و افراد منحرف را به دوستی نگیرند.

تا توانی می گریز از یار بد، بدتر بود از مار بد
 مار بد، تنها تو را بر جانزند

محمد محمدی اشتهاردی، داستان دوستان، ج ۱

احکام مسجد

سوال: صحبت کردن در مسجد راجع به امور دنیوی، چه حکمی دارد؟ **پاسخ:** کراهت دارد.

سوال: شخصی بار خود را در حیاط مسجد می گذارد و حاضر است اجرت هم بدهد. آیا جایز است؟

پاسخ: اجرت ندارد. ولی اشغال مسجد به طوری که مزاحمت برای نمازگزاران یا موجب هتک مسجد باشد، جایز نیست.

سوال: حکم نقاشی، تصویر و عکس در مسجد را بیان نمایید.

پاسخ: نقاشی و تصویر در مسجد مکروه است و عکس هم گرچه صورت سازی و مجسمه سازی نیست، بلکه نگاه داشتن صورت در جایی است، ولی تصویر بر «عکس» هم صدق می کند، پس ملحق نمودن آن به نقش و تصویر در کراهت، مبنی بر احتیاط است.

سوال: بازی کردن و یا ورزش کردن در مساجد - مثل نرمش، تنیس و یا ورزش های رزمی و یا نمایش فیلم به صورت زنده و یا ویدیویی - چه حکمی دارد؟

پاسخ: غرض اصلی از مسجد عبادت و اقامه ی نماز است و استفاده ی از وقف، در غیر جهت وقف جایز نیست و باید در مسجد، از کارهایی که با احترام آن منافات دارد و یا مزاحم نمازگزاران است، اجتناب شود. استفتائات آیت الله بهجت (ره)

همنشین در گلستان

سعدی انسان را از هم نشین بد برحذر می دارد و معتقد است هم نشینی با نیکان چنان تأثیری دارد که ممکن است سرشت آدمی را تغییر دهد.

گلی خوشبوی در حمام روزی	رسید از دست مخدومی به دستم
بدو گفتم که مشکی یا عبیری	که از بسوی دلاویز تو مستم؟
بگفتا من گلی ناچیز بودم	ولیکن مدتی با گل نشستم
کمال همنشین بر من اثر کرد	وگرنه من همان خاکم که هستم
سگ اصحاب کهف روزی چند	پی نیکان گرفت و مردم شد
گر نشیند فرشته ای با دیو	وحشت آموزد و خیانت و ریو
از بدان جز بدی نیاموزی	نکند گـرگ پوستین دوزی

گلستان، ص ۵۱

گلستان، ص ۶۲

گلستان، ص ۱۷۷

بخشی از وصیتنامه سردار شهید موسی عموی

در هنگام دفن جسد من خوب به جسمم توجه نمایید، چه اموالی را با خود به گور می برم، شاید با خودتان بگویید، او چه به جا گذاشته است، اما حساب رسان قیامت می پرسند که او با خود چه آورده است؟ امید است دست باز و خالی من درس عبرتی باشد برای شما تا فقط به مادیات اکتفا نکنید، مادیات را در جهت رسیدن و ثواب آخرت بکار گیرید... امید است به خود آید و اعمال خود را اصلاح فرمائید. دوستی و دشمنی، خنده و گریه و... باید برای خدا باشد. از خداوند منان می خواهم به بنده لیاقت و شایستگی را مرحمت فرماید تا در جهت انجام وظیفه از هر گونه کوششی دریغ نورزم.

فضائل مسجد

امام صادق (علیه السلام) می فرماید: کسی که به سوی مسجد گام بر می دارد بر هیچ خشک و تری پا نمی گذارد، مگر اینکه از زمین اول تا هفتم برای او تسبیح می کنند. وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۴۸۳

مسجد مرکز یافتن دوستان الهی می باشد: امام علی (علیه السلام) که از مسجد به عنوان مرکز یافتن برادرانی که انسان را در مسیر الله یاری می دهند یاد نموده بودند. و در روایات دیگری نیز بر این امر تأکید شده است.

مسجد و همسایه آن: فقها با استناد به تأکیدات خاص به رفت و آمد به مسجد و نماز خواندن در آنجا را برای همسایه مسجد مستحب مؤکد شمرده اند و ترک نماز در مسجد توسط همسایه مسجد را مکروه شمرده اند.

همسایه مسجد کیست؟ در برخی از روایات همسایه مسجد را چهل خانه از هر طرف ذکر نموده اند.

در حدیثی از امیرالمؤمنین (علیه السلام): حریم مسجد چهل ذراع و همسایه های آن چهل خانه از چهار طرف است. در حدیث دیگری، کسانی که صدای اذان را می شنوند به عنوان همسایگان مسجد معرفی شده اند.

مسجد بازار آخرت و برترین مکان در زمین: رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) می فرمایند: مساجد بازاری از بازارهای آخرت است، از کسانی که به آن وارد می شوند با مغفرت پذیرایی می شود و هدیه آنان بهشت است.

منبع: سازمان تبلیغات اسلامی

امام علی (علیه السلام) می فرمایند: همنشینی با بدان، بدی به دنبال می آورد، همان گونه که باد اگر بر چیز گندیده بوزد، با خود، بوی گند می برد.

نصیحت لقمان به فرزندش: آنکه با همنشین بد، نشست و برخاست کند، در امان نباشد.

الکافی: ج ۲ ص ۶۴۲ ح ۹

پیامبر (صلی الله علیه و آله) می فرمایند: مثل همنشین خوب، مثل عطر فروشی است که حتی اگر چیزی از عطرهاش به تو نبخشد قطعاً از بوی خوشش به تو خواهد رسید.

مجمع البحرین، ۳/۳۰۵

همچنین می فرمایند: از همنشین بد دوری کن، که تو را به رفیقت می شناسند. نهج الفصاحه، ص ۳۰۰

همنشین حضرت موسی (علیه السلام)

روزی حضرت موسی (علیه السلام) در ضمن مناجات به پروردگار عرض کرد: خدایا می خواهم همنشینی را که در بهشت دارم ببینم که چگونه شخصی است! جبرئیل بر او نازل شد و گفت: یا موسی (علیه السلام) قصابی که در فلان محل است همنشین تو است. حضرت موسی (علیه السلام) به درب دکان قصاب آمده، دید جوانی شبیه شبگردان مشغول فروختن گوشت است.

شب که شد جوان مقداری گوشت برداشت و به سوی منزل روان گردید. موسی (علیه السلام) از پی او تا درب منزلش آمد و به او گفت: مهمان نمی خواهی؟ گفت: بفرمایید، موسی (علیه السلام) را به درون خانه برد. حضرت دید جوان غذایی تهیه نمود، آنگاه زنبیلی از طبقه فوقانی به زیر آورد، پیرزنی که سال را از درون زنبیل بیرون آورد و او را شستشو داد، غذا را با دست خویش به او خوراند. موقعی که خواست زنبیل را به جای اول بیاویزد زبان پیرزن به کلماتی که مفهوم نمی شد حرکت نمود؛ بعد جوان برای حضرت موسی (علیه السلام) غذا آورد و خوردند. موسی (علیه السلام) سوال کرد حکایت تو با این پیرزن چگونه است؟ عرض کرد: این پیرزن مادر من است، چون وضع مادی ام خوب نیست که کنیزی برایش بخرم خودم او را خدمت می کنم. پرسید: آن کلماتی که به زبان جاری کرد چه بود؟ گفت: هر وقت او را شستشو می دهم و غذا به او می خورانم می گوید: خدا ترا ببخشد و همنشین و هم درجه حضرت موسی (علیه السلام) در بهشت کند.

حضرت فرمود: ای جوان بشارت می دهم به تو که خداوند دعای او را درباره ات مستجاب گردانیده است، جبرئیل به من خبر داد که در بهشت تو همنشین من هستی.

مرد فقیری، غلام های عمید خراسانی را دید که لباسهای بسیار زیبا و پیراهن های دیبا بر تن دارند. رو به آسمان کرد و گفت: «خدایا! بنده پروری را از عمید خراسانی یاد بگیر که غلام هایش را با لباس زربافت و زیبا می آراید». از قضا پس از اندک زمانی، بین عمید و یکی از امیرانش، جنگی در گرفت و عمید شکست خورد و فرار کرد. امیر، غلام های عمید را دستگیر کرد و هر چه به آنها وعده و وعید داد و هرچه آنها را شکنجه کرد تا جای گنجینه عمید را به او بگویند نگفتند. وقتی آن مرد فقیر، وفا و همت والای آنها را دید، خودش انصاف داد و گفت: «بندگی را هم باید از بندگان عمید خراسانی یاد گرفت».

تو بندگی چو گدایان به شرط مزد مکن

که خواجه خود روش بنده پروری داند

الكلام بجر الکلام، ج ۱، ص ۱۸۱

به جای مستحبات به کار مردم برس

آیت الله فاضل لنکرانی (ره) معتقد بود که باید در کار مردم به آنها کمک کرد، بعد از انقلاب هر کس به ایشان مراجعه می کرد و کار داشت، سفارش او را به مسئولین می کرد و برای گشایش کار مردم نامه می نوشت؛ حتی گاهی به ایشان اعتراض می شد که شأن شما این

نیست که برای همه نامه بنویسید اما آیت الله فاضل می فرمودند: مردم گرفتارند و تنها کاری که از بنده بر می آید، نوشتن نامه و سفارش است، مسوول مربوطه هم اگر در توان داشت می تواند اقدام کند. البته سفارشی که خلاف شرع و قانون باشد جایز نیست و ایشان انجام نمی داد اما سفارشی که گشایشی در کار مردم ایجاد کند، اشکالی ندارد.

محمدباقر قالیباف در خاطره ای نقل می کنند زمانی که در ناجا بودم، رفته بودم خدمتشان. گفتند «من ۵۰ سال است دارم اسلام می خوانم. بگذار خلاصه اش را برایت بگویم».

واجبات را انجام بده. به جای مستحبات تا می توانی به کار مردم برس. کار مردم را راه بینداز. اگر کسی در قیامت از تو سؤال کرد، بگو فاضل گفته بود.»

منبع: سبک زندگی اسلامی

به توجه شیعیان به امام زمان (عج)

مرحوم حاج محمدعلی فشنندی تهرانی می گوید: در مسجد جمکران سیدی نورانی را دیدم، با خود گفتم این سید در این هوای گرم تابستانی از راه رسیده و تشنه است، ظرف آبی به دست او دادم تا بنوشد و گفتم: «آقا! شما از خدا بخواهید تا فرج امام زمان (عج) نزدیک گردد». فرمودند: «شیعیان ما به اندازه آب خوردنی ما را نمی خواهند، اگر بخواهند و دعا کنند فرج ما می رسد.»

شیفتگان حضرت مهدی (عج)، ج ۱، ص ۱۵۵

اعمال ناپسند و به توجه به عرضه اعمال

در تشرّف مرحوم شیخ محمدطاهر نجفی، خادم مسجد کوفه، می فرمایند: «آیا ما شما را هر روز رعایت نمی کنیم؟ آیا اعمال شما بر ما عرضه نمی شود؟ چرا شیعیان برای فرج ما دعا نمی کنند؟»

برکات حضرت ولی عصر (عج)، ص ۳۵

آقامیرزا محمدباقر اصفهانی می گوید که شبی در خواب گویا مولایم حضرت امام حسن مجتبی (علیه السلام) را دیدم که به من فرمودند: «روی منبرها به مردم بگویند که توبه کنید و برای فرج حضرت حجت (عج) دعا نمائید و بدانید این دعا مثل نماز میت واجب کفایی نیست بلکه مانند نمازهای یومیه بر تمام مکلفین واجب است.»

ملاقات با امام عصر (عج)، ص ۸۷

در تشرّف آقا شیخ حسین سامرایی در سرداب مقدس فرمودند: «به شیعیان و دوستان ما بگویند که خدا را قسم بدهند به حق عمه ام حضرت زینب (علیها السلام) که فرج را نزدیک گرداند.»

ملاقات با حضرت مهدی (عج)، ج ۱، ص ۲۵۱

در تشرّف دیگری که یکی از علماء به محضر امام زمان (عج) پیدا کرده بود آن حضرت فرمودند: «به آنان بگو که برای فرج من دعا کنید تا خدا مرا از زندان غیبت نجات دهد.»

کرامات الصالحین، ص ۱۷۴

